

اقتصاد ملت

«اتحادملت» ابعاد افزایش سن بازنشستگی را بررسی می‌کند

چشم کارگران به شورای نگهبان

صفحه ۲

بررسی بودجه ۱۴۰۳ با مکانیسم جدید

سند دخل و خرج

کشور در راه بهارستان

لایحه بودجه سال آینده کشور در حالی قرار است امروز به مجلس ارائه شود که روند رسیدگی به آن نسبت به سنوات گذشته دستخوش تغییراتی شده است.

خبرگزاری مهر، قرار است دولت لایحه بودجه ۱۴۰۳ را فردا (سه‌شنبه ۳۰ آبان ماه) به مجلس شورای اسلامی ارائه کند. البته روند ارائه و بررسی لایحه بودجه به مجلس نسبت به گذشته تغییر کرده است. تا پیش از این، مطابق ماده ۱۸۲ قانون آئین نامه مجلس شورای اسلامی، بررسی بودجه به صورت یک مرحله‌ای بود، به این ترتیب که دولت موظف بود لایحه بودجه را حداکثر تا پانزدهم آذر ماه هر سال به مجلس ارائه کند و نمایندگان هم به مدت ده روز فرصت داشتند تا پیشنهادات خود را به کمیسیون‌های تخصصی مجلس دهند.

در مرحله بعد، کمیسیون‌های تخصصی مجلس حداکثر تا ۱۵ روز، گزارش خود را به کمیسیون تلفیق ارسال کرده و کمیسیون تلفیق نیز به مدت ۱۵ روز، گزارش نهایی خود را تنظیم و به مجلس شورای اسلامی تقدیم می‌کرد و در نهایت در جلسه علنی مجلس کلیات بودجه بررسی می‌شد و اگر کلیات به تصویب وکلای ملت می‌رسید، در ادامه جزئیات لایحه بودجه در مجلس بررسی می‌شد.

دی ماه سال گذشته بود که مجلس شورای اسلامی با اصلاح آئین‌نامه داخلی مجلس، زمان ارائه لایحه بودجه از سوی دولت را تغییر داد و بر اساس مصوبه مجلس مقرر شد که ارائه لایحه بودجه به مجلس دومرحله‌ای شود. مطابق با این اصلاحیه، دولت موظف است لایحه بودجه سالانه کل کشور را در دو بخش به ترتیب زیر به مجلس تقدیم کند:

ادامه در صفحه ۲

سخت نخست

کودکان قربانی جنگ و غزه گورستان کودکان

۲۰ نوامبر مطابق با ۲۹ آبان ماه از طرف سازمان ملل متحد به نام "روز جهانی کودک" نامیده شده است.

اگرچه در کشورهای مختلف روزهای دیگری به عنوان روز کودک اختصاص دارد. از جهت تاریخی این توجه به کودکان به پیامدهای تأسف بار جنگ جهانی دوم باز می‌گردد که کودکان بیشترین قربانیان این جنگ بودند. نه تنها جان خود را از دست دادند، بلکه در پی جنگ دچار آوارگی و بی خانمانی، اسارت و درماندگی، از دست دادن خانواده و بی سرپرستی، فقر و سوءتغذیه، مشکلات جسمی، روحی روانی و عاطفی بسیاری هم شدند. ادامه در صفحه ۲

ملیحه کدیور

شرط تخلیه حباب سکه زیر ذره‌بین «اتحادملت»

بازار طلا در استراحت اجباری!

صفحه ۵

طنز

تونل زمان دروغ نمی‌گوید، او برش‌هایی از اتفاقاتی را که در گذشته رخ داده پیش چشم من و شما قرار می‌دهد. برخلاف رسانه به اصطلاح ملی ما قضاوت نمی‌کند، شعار هم نمی‌دهد، چون می‌داند صرف نمایش آن برش‌ها چه بلایی سر مخاطب "حافظه جلبکی" می‌آورد. او نشان می‌دهد یک عده آدم خوش پوش و خندان دست در دست هم در خیابان‌ها راه می‌روند و همه‌جا خوشگل و چراغانی است و اتیکت اجناس اعم از اطعمه و آشپزی و البسه چه قدر ارزان است... الخ. به نظر آن آدمیزاد اگر عقل داشته باشد روی این تصاویر شعار می‌دهد و منبر می‌رود؟ تونل زمانی‌ها حتی برای آن‌ها که فریخته‌تر هم هستند فکر کرده‌اند. یک صحنه از گروه نوازی حسین علیزاده و گروهش را در مرکز حفظ و اشاعه موسیقی نشان می‌دهند تا تو که شیفته موسیقی ایرانی هستی حسرت بخوری چرا در زمانه‌ای نرزیستی که تلویزیونش به اشاعه فرهنگ و هنر ایرانی می‌پرداخته و نه مثل حالا که به جای نشان دادن آلات موسیقی گلدان‌های زشت و گل‌های بی‌ریخت نشان می‌دهند تا با تهاجم فرهنگی مبارزه کنند. کانهو آلات موسیقی آلات... استغفرالله. عجب گیری کرده ایم ما بیچاره‌ها و بخت برگشته‌ها با دوستان نادان و دشمنان دانا. البته برسر این که چه کسی دوست ماست و چه کسی دشمن ما، اختلاف بسیار است اما آن چه واضح و مبرهن است این‌که: وجه اشتراک هر دو گروه وارونه جلوه دادن حقایق و عداوت با باورهای مردم بی‌پناه است. مردمی که در وضعیت تراژیک-کمیکی گرفتار آمده‌اند. درست همانند آن روستایی که گرفتاری یکی از زنود خراسان شد و آن رند به او صادقانه می‌گفت: آگه جلو بری خفه می‌ری، آگه عقب بی‌پیزی می‌ری. خدا رحمت کند زنده یاد صلاحی را که این جور موقع‌ها می‌گفت: حالا حکایت ماست. تا یادم نرفته بگویم خود استاد علیزاده می‌گفت من اصلاً آن اجرا را که من و تو پخش کرده دوست ندارم، چرا که هیچ خلاقیتی در آن نمی‌بینم اما خیلی‌ها به من زنگ می‌زنند و با حسرت می‌گویند: "آقا دیدی؟ عجب اجرایی بود! یادش به خیر". بله، تونل زمان چیزی خلاف حقیقت به من و شما نشان نمی‌دهد اما همه حقیقت را هم به من و شما نمی‌گوید. اجرای علیزاده و دوستانش جالب است و دوست داشتنی و ممکن است تحسین خیلی‌ها را برانگیزد اما تونل زمان به من و شما نمی‌گوید همین آقای علیزاده و دوستانش و بسیاری از بزرگان موسیقی ایرانی هم به دلایل سیاسی و هم به دلیل ابتذال لجام گسیخته‌ای که تلویزیون ملی را فراگرفته بود از رادیو و تلویزیون آن روزگاران استعفا دادند. تونل زمان به من و شما نمی‌گوید آن تصویر مردمان شاد و خندان و خوشگل و سرخ و سفید فقط تصویر کوچکی از جامعه آن روز ایران بوده و دوخیابان آن طرف تر مردمانی با شکل و شمایل زندگی می‌کردند که هیچ شباهتی به این مردم ترگل و ورگل نداشتند. تونل زمان خیلی چیزهای دیگر را هم نمی‌گوید. فی‌المثل نمی‌گوید اگر همه چیز این قدر خوب و شیک و دوست داشتنی بوده چرا مردم ایران به یک باره به خیابان‌ها ریختند و به سرشان زد حکومت شاهنشاهی را سرنگون کنند؟ آیا مردم از رفاه و سبزی و زیاده‌های خوش بودن به تنگ آمده بودند؟ اگر خوشی زیادی باعث طغیان و سرکشی می‌شود پس چرا مردم سوئیس و سوئد و نروژ و دانمارک به خیابان‌ها نمی‌ریزند و نظم جامعه را به هم نمی‌ریزند؟ آیا مردم ایران مردم خودآزاری اند که خوشی و رفاه را خوش نمی‌دارند؟ پس چرا الان این قدر در پی خوب زندگی کردند و به سیر و سفر و سیاحت اهمیت می‌دهند؟ آیا این نوع زندگی واکنشی است به آرمان‌خواهی روزگاران گذشته و گفاره آن سال‌ها؟ بدون شک یک برنامه تلویزیونی که ظاهراً به قصد تفریح و سرگرمی ساخته شده نباید به همه این پرسش‌ها پاسخ بدهد و مخاطب هم چنین انتظاری از یک برنامه تلویزیونی ندارد. اما آیا مخاطب بعد از دیدن و لذت بردن از یک برنامه نباید از خودش بپرسد اگر همه چیز آن طور هست که دوستان می‌گویند پس چرا این جور می‌شود؟

گشاده، عدل ناپیدا و جور ظاهر، و علم متروک و جهل مطلوب، ولوم و دنائت مستولی و کرم و مروت منزوی، و دوستی‌ها ضعیف و عداوت قوی، و نیک مردمان رنجور و مستذل و شیریران فارغ و محترم، و مکر و خدیعت بیدار و وفا و حریت در خواب، و دروغ موثر و مضمحل و راستی مردود و مهجور، و حق منزه و باطل مظفر...". شاعران هم بارها و بارها آنچه را صاحب کلبه و دمنه به نثر نوشته، به نظم درآورده‌اند، که از آن همه شاید یکی از تکان دهنده‌ترین سروده‌ها قصیده "عبدالواسع جبلی" باشد، قصیده‌ای که البته آن را به حکیم سنایی هم نسبت می‌دهند: منسوخ شد مروت و معدوم شد وفا / شد راستی خیانت و شد زیرکی سفه / شد دوستی عداوت و شد مردمی جفا / گشته است بازگشته همه رسم‌های خلق / زین عالم نبره و گردون بی‌وفا / غرض این که ما همیشه روزگار خودمان را بدترین روزگار دانسته‌ایم و به نوعی به روزگار پیشینیانمان رشک برده‌ایم. می‌توان از این حرف‌ها قرآنی عرفانی هم داشت و فی‌المثل گذشته را چیزی معادل بهشت فرض کرد و آه و ناله مارا ناله هجران و شکوه مارا شکوه هبوط انسان بر کره خاک و گرفتار آمدن در میان اقتضات روزمرگی دانست. نمی‌دانم، اما این قدر می‌دانم که این گذشته پرستی خصلتی است که همه ما کم و بیش گرفتار آنیم. حتی این بنده کم‌ترین که مثلاً به این وضعیت تا حدودی آگاهی دارم نمی‌توانم نسبت به دهه شصت حسنی نوستالژیک و چاندیزانه نداشته باشم، هرچه قدر هم که فکر می‌کنم دلیلی برای علاقه به آن دوره ندارم. ونه تنها دلیلی برای این حس غریب ندارم که می‌توانم کلی درباره این که آن روزگار چه دوره تلخ و غمباری بود برای شما منبر بوم اما ته دلم می‌گوید آن روزها از امروز خیلی بهتر بود. حداقل آرزوهایمان کم تر بود و آدمی هرچه آرزوهایش کم تر باشد حسرت و حرمانش کم تر است و مگر نفرمود: ترک آرزو کردم رنج هستی آسان شد؟ این را هم خوب می‌دانم که انسان دهه شصت ایرانی با انسان دهه هشتاد و نود زمین تا آسمان فرق دارد و تصور ما در دهه شصت از انسان و آرزوهایی که حق دارد داشته باشد از بنیاد تفاوت کرده است اما این را هم می‌دانم که آدمیزاد حتی در تمدانی ترین مراتب وجودی اش یکسره از اختیار تهی نیست و اگرچه فرموده اند وصالش به کوشش نمی‌دهند اما همان‌ها که چنین فرموده‌اند به من و شما و در حقیقت به دل آدمی زاد که وجه تمایز او از حیوان است فرموده‌اند: آن قدری دل که توانی بکوش. کجا بودیم؟ آهان، آن‌جا که انسان ایرانی ذاتاً گذشته پرست است و این را گردانندگان شبکه "من و تو" خوب می‌دانند. اگر هم یخ این جماعت گرفته مهم‌ترین دلایلش شاید همین باشد. نارضایتی از وضع موجود هم البته باعث می‌شود تا بیماری "فقدان حافظه تاریخی" در ما تشدید شود تا آن‌جا که چند روز پیش وقتی داشتم با یکی از دوستان سابقاً انقلابی ام صحبت می‌کردم با جسارت و اطمینان می‌گفت: "اصلاً در روز ۱۷ شهریور که به آن می‌گویند جمعه خونین یا جمعه سیاه حتی یک نفر کشته‌ایم که هیچی حتی یک نفرم زخمی نشد". دست اندرکاران شبکه من و تو از این چیزها بی اطلاع نیستند و اصلاً رسانه یعنی همین. یعنی رگ خواب مخاطب را پیدا کردن و به اقتضای فهم و درک مخاطب با او سخن گفتن. با همین درک و دریافت از مخاطب ایرانی و رسانه است که من و تویی‌ها برنامه‌ای می‌سازند به اسم "تونل زمان". یک برنامه نوستالژیک که مدام مخاطب را وامی‌دارد تا زیر لبی نج‌نج کند و دریغ بخورد به روزهایی که از دست رفت. اما آیا حقیقت همان چیزی است که من و تویی‌ها می‌خواهند به من و شما افشاء کنند؟

آیا ایرانی‌ها حافظه تاریخی ندارند

سید عبدالجواد موسوی / شبکه من و تو به پایان راه خود رسید. برای خیلی‌ها شبکه من و تو صرفاً جنبه فان و سرگرمی داشت و بی‌اعتنا به جنبه‌های سیاسی آن، مخاطب موسیقی‌ها و مستندها و برنامه‌هایی از این دست در این شبکه بودند. احتمالاً برای آن‌ها تعطیلی این شبکه خسارتی است عظیم. طبیعی هم هست. در غیاب یک تلویزیون ملی که فقط به فکر تولید آثاری خاص برای مخاطبی خاص و محدود است چاره‌ای نیست جز دلخوش کردن به یک شبکه آن‌ور آبی که دست کم خوش آب و رنگ است. خوب، خیلی‌ها هم خوشحال شدند. بعضی هاشان به دلیل سیاسی. که حق هم داشتند. همین شبکه گوگوش محور این اواخر جدی جدی داشت خردنکام می‌شد و مجریان زیر ابرو برداشته اش برای نظام رجز می‌خواندند. عده‌ای هم به دلیل اخلاقی با این شبکه مشکل داشتند و... الخ. نمی‌خواهم به دسته بندی مخالفان و موافقان شبکه من و تو بپردازم. این که چرا تشکیل شد و چرا تعطیل شد هم دغدغه صاحب این قلم نیست. به گمانم اگر ذره‌ای به ایران و ایرانی اهمیت می‌دهیم باید به جای این حرف‌ها به این بندیشیم که چرا چنین شبکه‌ای با چنین محتوایی در مدت کوتاهی توانست مخاطبان پر و پا قرص و انبوهی برای خود تدارک ببیند؟ به این بندیشیم شبکه من و تو چه دارد که ما نداریم؟ این را بفهمیم که همه اتفاقات عالم راه حل سیاسی ندارند. گیرم چنان‌که بعضی‌ها می‌گویند شبکه من و تو به دلیل لابی‌گری قوی جمهوری اسلامی به تعطیلی کشیده شد و یا به دعوی خودشان به دلیل بی‌پولی، بابی‌بی‌سی و ایران اینترنشنال چه می‌توان کرد؟ اصلاً آن‌ها را هم به همین طریق به زمین گرم زردیم با دیگر شبکه‌هایی که می‌توانند بلافاصله سبز شوند و در مدت کم تر از چند ماه میدان در سیاست و فرهنگ و مسائل اجتماعی شوند چه باید کرد؟

این روزها حال و روز جسمانی درست و حسابی ندارم وگرنه جا داشت مطلبی بلند بالا در این باره تدارک ببینم. اگر عمری باقی بود شاید چنین کردم اما دست به نقد امیدوارم خواندن آن چه روزگاری درباره برنامه تونل زمان نوشته بودم خالی از لطف نباشد. برنامه‌ای که توانست تأثیری عمیق بر بخشی از لایه‌های زیرین و جوان جامعه ایرانی بگذارد و مقدمات شعاری‌های مثل رضا شاه روح‌شاد را فراهم آورد / برنامه تونل زمان را به احتمال قریب به یقین در شبکه من و تو دیده‌اید. این شوخی‌های بی‌مزه ک:آره یک بار توی خانه همسایه‌ها مان دیده‌ام را کنار بگذارید. هم من دیده‌ام و هم شما. آن هم در خانه خودمان. شاید با این تفاوت که یکی در خانه استیجاری اش این برنامه را دیده و دیگری در خانه‌ای که مالک آن است.

این برنامه برای ما، که از اولین روز خلقت تا به امروزها لک و نال بوده ایم و همیشه خدا فکر کرده‌ایم و می‌کنیم گذشته بهتر از امروز است بسیار جذاب بوده و هست. فکر کنم بد نباشد در این جا چند سطر را از "کلبه و دمنه" بیابوریم تا ببینید گله‌گذاری از روز و روزگار مختص معاصرین ما نیست. احتمالاً من و شما فکر می‌کنیم در روزگار صاحب کلبه و دمنه مردمان وضعیت بهتری داشته‌اند اما اگر حقیقت ماجرا این باشد که "ابوالعالی نصرالله منشی" توصیف می‌کند باید گفت تاریخ از آن روزگاران تا به امروز برای ما که حاشیه‌نشین دهکده جهانی می‌خواندیم کاملاً فریز شده است. بخوانید: "کارهای زمانه میل به ادبار دارد، و چنانستی که خیرات مردمان را وداع کردستی، و افعال ستوده و اخلاق پسندیده مدرسو گشته، و راه راست بسته و طریق ضلالت

اخبار

مجوز مجلس به وزارت راه برای تأمین مالی خرید هواپیما و بالگرد

با تصویب مجلس شورای اسلامی، وزارت راه و شهرسازی مجاز شد نسبت به تأمین مالی خرید و اجاره به شرط تملیک هواپیما و بالگرد از منابع داخلی و خارجی در قالب تسهیلات برای شرکت‌های هواپیمایی ایرانی از طرق مختلف از جمله صندوق توسعه حمل‌ونقل و صندوق توسعه ملی اقدام کند.

به گزارش فارس، نمایندگان در جلسه علنی دیروز مجلس شورای اسلامی، اجزای بندت ماده ۵۷ لایحه وزارت راه و شهرسازی توسعه را به تصویب رساندند و بر این اساس وزارت راه و شهرسازی مجاز شد نسبت به تأمین مالی خرید و اجاره به شرط تملیک هواپیما و بالگرد از منابع داخلی و خارجی در قالب تسهیلات برای شرکت‌های هواپیمایی ایرانی از طرق مختلف از جمله صندوق توسعه حمل‌ونقل و صندوق توسعه ملی اقدام کند. همچنین به وزارت راه و شهرسازی اجازه شد تا مدیریت فرودگاه‌های کشور، به استثنای فرودگاه‌های متعلق به نیروهای مسلح را با حفظ مالکیت دولت به بخش خصوصی و عمومی و یا مشارکت‌های داخلی و خارجی واگذار کند.

۱- به منظور افزایش کارایی و بهبود خدمت‌رسانی و ارتقاء بهره‌وری و کاهش هزینه‌های دولت و منطقی‌سازی و چابک‌سازی، نسبت به واگذاری مدیریت فرودگاه‌های کشور از جمله فرودگاه‌های وابسته به دستگاه‌های اجرایی به استثنای فرودگاه‌های متعلق به نیروهای مسلح یا حفظ مالکیت دولت و نیز ارائه خدمات ناوبری هوایی و رعایت حقوق کارکنان به بخش خصوصی و عمومی و یا مشارکت‌های داخلی و خارجی با اولویت شرکت‌های هواپیمایی داخلی اقدام کند.

آئین‌نامه اجرایی این حکم به پیشنهاد وزارت راه و شهرسازی و همکاری وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

۲- به منظور تأمین مالی و نیز توسعه زیرساخت‌ها و ارتقای سطح خدمات و افزایش ترافیک مسافر و بار و مدیریت بهینه فرودگاهی نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاری توسط بخش خصوصی و یا با مشارکت سرمایه‌گذار خارجی و اعطای حق بهره‌برداری از محل سرمایه‌گذاری اقدام نماید.

۳- به منظور تأمین منابع مالی اجرای طرح‌های توسعه‌ای و ارتقای خدمات فرودگاهی در فرودگاه‌های بین‌المللی، از مسافران پروازهای خارجی معادل ده (۱۰) یورو به ازای هر مسافر به نرخ مرکز مبادله که به صورت جداگانه در بلیط درج و از مسافرین اخذ می‌شود، دریافت نمایند. پروازهای با مقاصد زیارتی از این حکم مستثنی می‌باشد.

۴- نسبت به تأمین مالی خرید و اجاره به شرط تملیک هواپیما و بالگرد از منابع داخلی و خارجی در قالب تسهیلات برای شرکت‌های هواپیمایی ایرانی از طرق مختلف از جمله صندوق توسعه حمل‌ونقل و صندوق توسعه ملی اقدام کند. همچنین اعطای کمک‌های فنی -اعتباری توسط دولت در قالب بودجه سنواتی در این خصوص مجاز می‌باشد.

آگهی تجدید مناقصه عمومی یک مرحله‌ای
بازرایی کیفی به روش یکپارچه
شماره ۱۴۰۲/۲۲۳۹
شناسه آگهی: ۱۶۰۷۴۵۳
شرح در صفحه ۳
م الف / ۳۲۹۰